

EESC Info

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

April 2025 | RO

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

EDITORIAL

Editorial

Societatea civilă încearcă să oprească polarizarea societății

Este aprilie, dar încă simțim ecourile energiei și ideilor generate de manifestările noastre emblematică din martie, manifestări care au demonstrat încă o dată puterea și hotărârea societății civile.

Luna martie a fost, într-adevăr, o lună plină de intensitate și inspirație în cadrul Comitetului Economic și Social European. Am găzduit evenimentul nostru anual pentru tineret, *Europa ta, părerea ta!* („Your Europe, Your Say” – YEYS), în cadrul căruia dăm cuvântul viitorului Europei: oameni tineri, mulți dintre ei liceeni, de pe tot continentul, inclusiv din Regatul Unit și din țările candidate la UE.

De asemenea, am organizat a doua noastră *Săptămână a societății civile*, în cadrul căreia peste 800 de reprezentanți ai societății civile din toată Europa s-au întâlnit pentru a purta discuții animate, pentru a face schimb de bune practici și pentru a crea în comun soluții de consolidare a participării democratice. Tema din acest an a fost *Consolidarea coeziunii și*

a participării în societățile polarizate.

În vremurile tulburi de astăzi, nu ducem lipsă de probleme presante. De ce să ne fixăm deci pe polarizare?

Polarizarea, și anume intensificarea divergenței de opinie, poate fi o componentă normală a discursului democratic, fiind adesea înrădăcinată în ideologie. De fapt, dezbaterile aprinse și exprimarea de opinii diferite sau chiar contradictorii sunt vitale pentru orice societate deschisă și pluralistă, cum sunt societățile noastre. După cum a subliniat deseori CESE, dezbaterile deschise și nerestricționate reprezintă temelia unei societăți participative, fără de care democrația nu poate funcționa în mod corect.

Polarizarea pe care o vedem astăzi este diferită însă. Polarizarea negativă și populismul sunt în creștere, ceea ce face dialogul imposibil, erodează încrederea și subminează valorile democratice. Atât în politică, cât și în viața publică, compromisul își face loc tot mai greu. Când devine ostilă, alimentând ura sau resentimentele, polarizarea tulbură coeziunea socială, adâncește diviziunea și, în cele mai grave cazuri, duce la violențe.

Alegând polarizarea ca temă centrală a manifestării noastre, am dorit să semnalăm accentuarea îngrijorătoare a trăsăturilor sale toxice, care se infiltrează încet-încet în toți porii societăților europene.

Această tendință alarmantă este amplificată de mai multe amenințări: ingerințele străine în procesele democratice, răspândirea dezinformării și manipularea platformelor de comunicare socială pentru a-i reduce la tăcere pe cei care sunt de altă părere și pentru a promova punctele de vedere extreme. Și libertatea mass-mediei este supusă unor presiuni tot mai mari – prin formarea de monopoluri, intervenții ale statului sau atacuri asupra jurnaliștilor –, într-un moment în care

existența unei mass-media libere și pluraliste este mai importantă ca oricând.

CESE este profund îngrijorat de înmulțirea, peste tot în Europa, a infracțiunilor motivate de ură, inclusiv a celor care vizează religia, sexul și genul. Ura subminează democrația, ne șubrezește instituțiile și seamănă neîncredere în rândul cetățenilor.

Tocmai aici intervine rolul esențial al societății civile. Organizațiile societății civile au motivația și curajul de a apăra spațiile democratice, de a ocroti drepturile fundamentale și de a întări fibra comunităților noastre, ceea ce presupune și contracararea efectelor toxice ale polarizării negative.

Săptămâna societății civile a fost modul nostru de a sprijini aceste eforturi. Manifestarea a oferit un spațiu de dialog constructiv, de idei noi și de colaborare pentru soluționarea problemelor, cu scopul de a promova participarea și coeziunea socială. Au avut loc mese rotunde ale Grupului de legătură pe diferite teme, iar o zi a fost dedicată inițiativei cetățenești europene (ICE) – instrumentul suprem al UE pentru democrația directă.

În cadrul săptămânii a fost decernat și al 15-lea *Premiu pentru societatea civilă*, prin care CESE a onorat trei inițiative remarcabile de combatere a polarizării în Europa. Alese din peste 50 de candidaturi din 15 state membre, aceste proiecte ilustrează atât amploarea provocării, cât și angajamentul profund al actorilor societății civile de a o înfrunta.

Sper că *Săptămâna societății civile* din acest an și câștigătorii premiului vor reînnoi optimismul și convingerea că societatea civilă poate juca un rol în apărarea și promovarea valorilor democratice europene.

Deși nu am terminat încă de analizat ideile, propunerile și concluziile evenimentelor noastre din martie, am hotărât ca, în ediția din aprilie, să dăm cuvântul unora dintre participanții la *Săptămâna societății civile* și *YEYS*. Vă dorim lectură plăcută.

Laurențiu Plosceanu

Vicepreședintele responsabil cu comunicarea

DATE ÎN AGEND?

8 mai 2025

[Manifestare pe tema „Capacitarea migrantilor vulnerabili”](#)

10 mai 2025

[Ziua Europei 2025](#)

22 mai 2025

[Conferință pe tema „Cetățenii pot învinge dezinformarea”, Lisabona, Portugalia](#)

11 iunie 2025

[Conferință pe tema „Furnizarea de energie la prețuri accesibile în Europa”](#)

O ÎNTREBARE ADRESAT?...

Fragmentarea pieței unice are un impact direct asupra costului vieții în UE, aducându-i pe mulți europeni în pragul sărăciei. Am întrebat-o pe Emilie Prouzet, raportoarea [avizului](#) pe această temă, ce recomandări are CESE pentru rezolvarea acestei probleme și pentru crearea unei piețe unice echitabile și competitive.

PREȘUL UNEI PIEȘE UNICE DISFUNCȘIONALE ESTE PREA MARE

Emilie PROUZET

Disfuncșionalitășile pieșei unice au un impact direct asupra costului vieșii, iar CESE observă cu părere de rău că situașia se înrăușățește. Costul vieșii este, acum mai mult ca niciodată, principala preocupare a concetățenilor noștri, în special a tinerilor. Cei mai afectați sunt cei 94,6 milioane de europeni care sunt expuși riscului de sărăcie sau de excluziune socială.

FMI estimează că barierele netarifare din interiorul UE echivalează cu taxe vamale de aproximativ 44 % pentru mărfuri, adică de trei ori mai mult decât barierele dintre statele SUA, pentru a recurge la o comparașie devenită familiară. În cazul pieșei serviciilor, vorbim de 110 %!

Numeroase domenii sunt afectate, precum alimentașia, locuinșele, energia, sănătatea și învășământul, și există inișiative europene. Toată lumea trebuie să își dea mai mult silinșa: statele membre, operatorii privați și Comisia Europeană, în rolul său de gardian al tratatelor. Voi aminti aici trei dintre principalele recomandări formulate în raportul nostru.

În primul rând, trebuie să abordăm urgent problemele reprezentate de constrângerile teritoriale în materie de aprovizionare și de segmentarea nașională de către operatorii privați, probleme care restrâng concurenșa și generează preșuri mai mari pentru consumatori. Paisprezece miliarde de dolari – atât cheltuiesc în plus consumatorii în fiecare an, conform unui studiu efectuat în 2020 de Centrul Comun de Cercetare. Ținând seama de inflașie, este logic că obiectivul principal este acum să se îmbunătășească piașă unică. Comisia depune eforturi în acest sens, în principal prin intermediul SMET – Grupul operativ pentru asigurarea respectării normelor privind piașă unică. Deși problema este complexă, au fost prezentate propuneri. A venit momentul să evaluăm impactul lor și să facem progrese rapide în această privinșă.

Propunem, de asemenea, accelerarea procedurilor împotriva normelor nașionale care încalcă dreptul UE. Ar trebui să analizăm posibilitatea unor măsuri provizorii împotriva încălcărilor vădite ale normelor UE. Nu trebuie să permitem crearea de bariere. Protecșionismul anumitor state membre are consecinșe directe. Ce trebuie să înștelegem din faptul că medicamentele pot expira înainte de a putea fi redirecșionate acolo unde este nevoie de ele?

Nu în ultimul rând, avem datoria de a găsi o abordare echilibrată, prin care nu doar să prevenim erodarea standardelor ridicate în materie de durabilitate, bunăstare și protecșie a lucrătorilor și să reducem sarcinile administrative inutile, ci și să facilităm comerșul transfrontalier, astfel încât să promovăm o piașă unică echitabilă și competitivă.

SCURT ?I LA OBIECT

Dna Elena Calistru, membră a CESE, raportoarea avizului „Măsuri pentru o economie europeană rezilientă, coezivă și favorabilă incluziunii”, scrie despre imperativele economice ale construirii unei economii care să protejeze cetățenii și întreprinderile de turbulențele economice și de crizele acute ale costului vieții.

REZILIEN?A ECONOMIC?: DE LA GESTIONAREA CRIZELOR LA PROTEC?IA CET??ENILOR

Elena Calistru

Rezistența arhitecturii economice a Europei a fost pusă la încercare de crizele recente, iar greul cel mai mare a fost dus de oamenii obișnuți. Avizul nostru intitulat *Depășirea crizelor* conține planul unei economii care protejează cetățenii și întreprinderile, în loc să îi expună turbulențelor economice.

Se disting trei imperative economice.

În primul rând, modul de efectuare a previziunilor economice trebuie să evolueze, trecând de la analiza retrospectivă la intervenția predictivă. Când dă năvală, inflația se simte mai întâi pe

masa din bucătărie, nu pe tablourile de bord economice. Avem nevoie de sisteme avansate de detectare timpurie, cu ajutorul cărora blocajele din lanțurile de aprovizionare și anomaliile de repercutare a prețurilor să fie identificate înainte ca ele să se traducă în incapacitatea de a plăti factura la încălzire și a de cumpăra de mâncare. Gospodăriile cele mai vulnerabile la șocurile economice sunt tocmai gospodăriile cu cea mai redusă capacitate de a le absorbi – o realitate care necesită o cartografiere detaliată a vulnerabilităților pentru a se asigura o protecție specifică.

În al doilea rând, capacitatea bugetară trebuie să treacă de la un răspuns de urgență la o stabilizare integrată. NextGenerationEU a fost un instrument impresionant, dar improvizat. Dacă ar exista mecanisme permanente de stabilizare bugetară, care să fie supravegheate de societatea civilă, răspunsurile la criză ar proteja persoanele cel mai expuse riscurilor. Atunci când guvernanta economică ignoră efectele distributive, presiunea socială rezultată subminează însăși reziliența pe care încercăm să o creăm. Condiționalitățile sociale din finanțarea din partea UE nu ar trebui privite drept obstacole birocratice – ele ar putea garanta că creșterea economică înseamnă îmbunătățirea nivelului de trai pentru toți.

În al treilea rând, integrarea pieței trebuie să se accelereze acolo unde contează cel mai mult pentru consumatori. Costurile energiei care le depășesc în mod semnificativ pe cele ale concurenților nu sunt doar indicatori macroeconomici, ci și facturi lunare care apasă asupra bugetelor gospodăriilor din toată Europa. Realizarea de investiții strategice în infrastructura transfrontalieră și integrarea pieței energiei nu sunt doar obiective economice abstracte, ci și un ajutor concret pentru familiile și întreprinderile care se confruntă cu probleme din cauza costului vieții.

O politică economică elaborată fără aportul societății civile este precum navigarea fără cunoștințe de la fața locului – posibilă în teorie, dar necugetată în practică. Politicile concepute cu participarea deplină a celor care le vor simți consecințele produc invariabil rezultate mai bune. Consultarea nu trebuie să fie o formalitate, ci un prilej de valorificare a inteligenței colective a societății civile organizate de-a lungul întregului ciclu de elaborare a politicilor.

Economia socială de piață competitivă a Europei trebuie modernizată, nu abandonată. Ideea că trebuie ales între competitivitate și protecția cetățenilor este promovată de persoanele cu o imaginație economică limitată. Pentru depășirea dificultăților care ne așteaptă, avem nevoie de creativitate instituțională, pentru ca reziliența economică și bunăstarea oamenilor să se afle în inima guvernății economice a Europei.

INVITATUL-SURPRIZ?

După trădarea comisă de Statele Unite, este limpede că Europa are astăzi de ales între două opțiuni: fie să apere Ucraina, apărându-se astfel pe sine, fie să dea piept mâine cu armata rusă pe teritoriul său. Această luptă nu va fi ușoară, dar nicio luptă nu este pierdută înainte de a începe. Rămâne de văzut câți europeni vor fi alături de noi, scrie invitata noastră surpriză, jurnalista ucraineană Tetiana Ogarkova.

***Tetiana Ogarkova** este jurnalistă și eseistă ucraineană, specialistă în literatură și locuiește în Kiev. Este coordonatoarea departamentului internațional din cadrul Ukrainian Crisis Media Center și coprezentatoare a podcastului „Explaining Ukraine”. Ea este, de asemenea, lector universitar la Universitatea Mohila din Kiev și doctor în litere la Universitatea Paris-XII Val-de-Marne.*

O EUROPĂ A APĂRĂRII, O CURSĂ ÎMPOTRIVA CONTRACRONOMETRU

Tetiana Ogarkova

La începutul lunii martie a acestui an am părăsit Kievul cu inima foarte grea. Mă îndreptam spre Franța, unde urma să asist la un simpozion de două zile dedicat Ucrainei. Nu am putut participa, așadar, la o importantă ceremonie care avea loc la Kiev. Prietena noastră, poeta Svitlana Povaliaeva, se afla în Maidan, piața centrală a capitalei, unde organiza o ceremonie de ultim omagiu adus fiului său cel mare, Vasil, care, la vârsta de 28 ani, a căzut pe câmpul de luptă. Fratele mai mic al acestuia, Roman, a fost ucis în bătălia din vara anului 2022, pe când era eliberată regiunea Harkov. Avea 24 de ani.

Am urcat în tren cu un nod în stomac. Îmi lăsasem acasă cei trei copii. Nu era prima oară de la începutul războiului când plecam pentru câteva zile în străinătate. De această dată eram însă copleșită de spaimă.

Știam că nu o să primesc nicio alertă pe telefon în cazul unei amenințări cu rachete balistice rusești. Aveam să fiu, timp de câteva zile, la 2 000 de kilometri de casă, fără să știu dacă fiicele mele sunt în siguranță. Era insuportabil.

Dacă sistemul de avertizare risca să nu funcționeze era pentru că Statele Unite întrerupseseră furnizarea de informații Ucrainei, inclusiv pentru detectarea timpurie a rachetelor balistice lansate de pe teritoriul rus. SUA suspendase și ajutorul militar, mergând până la blocarea echipamentelor deja trimise în Polonia.

Câteva zile mai târziu, m-am întors în Ucraina. Cât lipsisem, avuseseră loc negocieri între delegația ucraineană, cea americană și cea saudită. Ucraina era pregătită pentru o încetare totală și imediată a focului – dacă și Rusia era la fel de pregătită. Donald Trump era mulțumit. Transmiterea de informații americane a fost reluată, la fel ca și ajutorul militar convenit în timpul administrației Biden.

A dispărut însă încrederea. Odată trădat, este greu să te prefaci că totul este în ordine.

Oare și Europa are aceeași senzație de trădare? S-a sfârșit era cadrului de securitate oferit de NATO sub conducerea americană. Susținătorii mișcării MAGA ne întorc spatele. Ei încearcă să reducă la minimum prezența militară și umanitară în Europa, ajutând, în schimb, la ieșirea Rusiei, țară agresoare, din izolarea sa diplomatică și economică.

Trump vrea să obțină o încetare a focului în Ucraina cât mai repede și indiferent în ce condiții, pentru că nu dă importanță situației dificile a Ucrainei. El nu vrea decât să reducă la minimum costurile pentru bugetul SUA. SUA nu mai participă la reuniuni precum cele care au avut loc la baza militară Ramstein, iar pentru anul curent nu mai este planificată nicio altă asistență militară din partea SUA.

Obținerea păcii cu prețul înfrângerii Ucrainei nu afectează în niciun fel administrația SUA. Trimișii Steve Witkoff și Keith Kellogg au prezentat planuri de divizare a Ucrainei în două sau trei zone – o imagine în oglindă a situației Germaniei naziste de după război. Ca și cum Ucraina ar fi agresorul și ar fi pierdut războiul.

Europa este însă și ea amenințată. Dacă Trump intenționează să reducă trupele americane din Europa și cere din partea fiecărei țări membre a NATO o contribuție de 5 % din PIB la bugetul de apărare este pentru că el consideră că apărarea Europei este o problemă europeană.

Rusia stă și observă. Pentru Rusia, NATO fără conducere americană nu este nici forță de apărare, nici factor de descurajare. Cât ar dura crearea unei „Europe a apărării” capabile să își asigure singură propria securitate? Dacă această întrebare vi se pare prea abstractă, încercați să răspundeți la următoarea: cine dintre europeni va merge să apere țările baltice dacă Rusia lansează un atac după exercițiile militare pe care le-a efectuat în Belarus în septembrie 2025?

După ce a fost trădată de America, Europa are o alegere clară de făcut: să apere astăzi Ucraina ca și cum s-ar apăra pe sine sau să înfrunte mâine, pe propriul teritoriu, armata rusă. Lupta nu va fi ușoară, dar nimic nu este pierdut dinainte.

La sfârșitul lunii martie mi-a atras atenția un sondaj de opinie publică din Ucraina. Peste 80 % dintre ucrainenii sunt pregătiți să continue lupta împotriva Rusiei, chiar și fără sprijin din partea SUA.

Rămâne de văzut câți europeni vor fi alături de noi.

?TIRILE CESE

CESE își va uni forțele cu Comisia pentru a apăra societatea civilă?

În cadrul unei dezbateri cu dl Michael McGrath, comisarul pentru democrație, justiție, statul de drept și protecția consumatorilor, CESE a avertizat cu privire la eforturile continue de a-i reduce la tăcere, de a-i discredita și de a-i destabiliza pe cei care apără democrația, justiția socială și drepturile fundamentale și și-a exprimat disponibilitatea de a-și uni forțele cu Comisia pentru a proteja societatea civilă europeană și a combate polarizarea.

Comitetul Economic și Social European (CESE) este pregătit să joace un rol concret în viitoarea strategie a Comisiei Europene privind societatea civilă, care este în curs de elaborare pentru a consolida democrația și spațiul civic și pentru a unifica comunitățile divizate din întreaga UE. Având în vedere intensificarea atacurilor asupra grupurilor societății civile și a mass-mediei independente, CESE se angajează să se

mobilizeze pentru respingerea acestora și să contribuie la protejarea bazelor unei societăți libere și deschise.

„CESE își menține angajamentul ferm de a apăra, proteja și capacita societatea civilă. În calitate de Casă a societății civile europene, nu putem fi observatori pasivi. Vom reacționa cu fermitate în fața tentativelor de slăbire a spațiului civic. Vom pleda pentru un sprijin mai puternic, o mai bună protecție și o mai mare recunoaștere a rolului societății civile în consolidarea democrațiilor noastre”, a subliniat președintele CESE, dl **Oliver Röpk**e, în cadrul sesiunii plenare a CESE din 27 martie, care a găzduit o dezbateră la nivel înalt privind depolarizarea societăților cu comisarul **McGrath**.

DI Röpk e a explicat că ONG-urile și mișcările active pe teren se confruntă din ce în ce mai mult cu regresul democratic, legislația restrictivă, campaniile de denigrare și acțiunile în justiție strategice menite să reducă la tăcere opoziția și care fac parte dintr-un efort mai amplu de discreditare și slăbire a celor care pledează pentru democrație, justiție socială și drepturi fundamentale.

În legătură cu recente acuzații ale unor deputați europeni la adresa unor ONG-uri de apărare a mediului, dl Röpk e consideră ca fiind deosebit de alarmant faptul că atacurile nu vin doar din afara instituțiilor noastre, ci, uneori, chiar din interiorul lor.

Comisarul McGrath a declarat că CESE se află într-o poziție unică pentru a aduce o contribuție foarte valoroasă la eforturile Comisiei de consolidare a democrației și de combatere a diviziunilor sociale. El consideră că cea mai bună modalitate de a combate polarizarea este capacitatea europenilor și asigurarea faptului că aceștia se simt reprezentați: „Dacă realizăm acest lucru, vom reuși să aducem mai aproape comunitățile, societățile și Uniunea noastră. Indiferent de ceea ce facem, știm că implicarea organizațiilor societății civile va continua să fie esențială.”

Noua strategie a UE privind societatea civilă, anunțată în programul de lucru al Comisiei pentru 2025, va sprijini, proteja și capacita organizațiile societății civile și apărătorii drepturilor omului.

Dezbateră în plen a prezentat, de asemenea, principalele concluzii ale [Săptămânii societății civile](#) 2025 a CESE, care a avut loc sub egida „Consolidarea coeziunii și a participării în societăți polarizate”. Printre vorbitori s-au numărat dna **Brikena Xhomaqi**, copreședintă a Grupului de legătură, care a prezentat principalele revendicări formulate în cadrul Săptămânii, dl **Richard Vaško**, de la Slovak Debate Association, câștigătorul Premiului pentru societatea civilă și activista pentru tineret, dna **Kristýna Bulvasová**, care a prezentat principalele recomandări exprimate la evenimentul anual al CESE pentru tineret, [Europa ta, părerea ta! \(YEYS\)](#).(II)

CESE insist? asupra unui program de lucru al UE mai ambi?ios ?i mai favorabil incluziunii

Comitetul Economic și Social European (CESE) a cerut ca programul de lucru al Comisiei Europene pentru 2025 - în care sunt stabilite prioritățile UE în materie de legislație și politici - să se axeze pe reziliența economică, echitatea socială și durabilitate. În cadrul unei dezbateri în plen cu Valdis Dombrovskis, comisarul pentru economie și productivitate, CESE - care joacă un rol esențial în elaborarea programului de lucru - și-a reafirmat angajamentul de a contribui la elaborarea unei agende în care să fie abordate provocările urgente și prin care să se asigure, în același timp, o Uniune Europeană mai favorabilă incluziunii și mai orientată spre viitor.

În decembrie 2024, CESE și-a prezentat [contribuția la programul de lucru](#) intitulat „Progresăm împreună: o Uniune mai ambițioasă, mai simplă și mai rapidă”. Prin această viziune se urmărește abordarea cu prioritate a provocărilor economice și geopolitice ale UE. În cadrul unor ample consultări și recomandări, CESE aduce în fiecare an fine ajustări [programului de lucru](#), pentru a se asigura că acesta este de cel mai mare folos cetățenilor și întreprinderilor europene.

Președintele CESE, **Oliver Röpke**, a salutat colaborarea strânsă cu Comisia Europeană. Deși recunoaște eforturile Comisiei, el a făcut apel la o abordare mai ambițioasă și mai favorabilă incluziunii. „Ne menținem angajamentul de a elabora politici care promovează stabilitatea economică, echitatea socială și valorile democratice”, a declarat el.

DI Dombrovskis a reafirmat că programul de lucru al Comisiei pentru următorii cinci ani vizează stimularea competitivității economice și a securității. „Luarea de măsuri pentru reducerea birocrăției excesive este un element important pentru construirea acestei Europe mai competitive. Agenda noastră de simplificare are menirea de a garanta că normele noastre înlesnesc - nu împiedică - atingerea obiectivelor noastre economice, sociale, de mediu și de securitate”, a afirmat el.

Principalele priorități pentru 2025

Creșterea economică și competitivitatea

Programul de lucru se axează pe reformele structurale, pe noul cadru financiar multianual (CFM) și pe consolidarea piețelor de capital. CESE susține ideea unei abordări mai largi a rezilienței economice, în cadrul căreia să se caute soluții la creșterea lentă, la criza costului vieții și la tot mai marea incertitudine geopolitică.

O reglementare mai inteligentă, nu doar mai puțină

CESE sprijină angajamentul Comisiei de a reduce sarcinile administrative, dar atrage atenția că simplificarea reglementărilor nu trebuie să aibă loc în detrimentul protecției sociale sau al standardelor de mediu.

Stimularea inovațiilor și investițiilor

Dat fiind accentul puternic pus pe rețelele digitale, IA și tehnologiile cuantice, poziția de lider tehnologic a UE constituie o prioritate a programului de lucru. CESE îndeamnă insistent Comisia să creeze condițiile necesare pentru prevenirea scurgerilor de capital și stimularea investițiilor pe termen lung în Europa.

O Europă mai echitabilă și mai verde

Prin abordarea unor provocări precum deficitul de competențe, securitatea alimentară și finanțarea durabilă, scopul programului de lucru este să se consolideze durabilitatea socială și a mediului. CESE subliniază importanța politicilor de promovare a coeziunii sociale și a unei tranziții digitale juste.

Pregătirea pentru extindere și pentru viitor

Având în vedere posibila extindere după 2028 pentru care se pregătește UE, programul de lucru conține planuri de stabilitate financiară și politică. CESE insistă să fie integrate perspectivele societății, pentru a se asigura că politicile corespund nevoilor tuturor europenilor. (tk)

Noua viziune a UE pentru agricultură reprezintă un pas încurajător către protejarea fermierilor

Comitetul Economic și Social European (CESE) a salutat noua „[Viziune pentru agricultură și alimentație](#)” a Comisiei Europene, o foaie de parcurs pentru reforme menită să consolideze poziția fermierilor și să construiască sisteme alimentare durabile. Cu toate acestea, CESE solicită un nivel mai ridicat de ambiție în cadrul politicii agricole comune (PAC).

Viziunea, dezbătută în cadrul sesiunii plenare a CESE din 27 martie, include măsuri de stimulare a puterii de negociere a fermierilor, de creștere a transparenței de-a lungul lanțului de aprovizionare și de îmbunătățire a dialogului privind politica alimentară. Comisarul UE pentru agricultură, **Christophe Hansen**, a descris viziunea drept un „răspuns specific la apelurile pentru un sector agroalimentar competitiv, echitabil

și rezilient” și a subliniat importanța colaborării strânse cu toate părțile interesate, inclusiv cu societatea civilă.

Președintele CESE, **Oliver Röpk**e, a remarcat că viziunea reflectă multe dintre prioritățile CESE. „Ea recunoaște rolul-cheie al tuturor actorilor din sectorul agroalimentar în asigurarea durabilității și a competitivității”, a afirmat președintele, adăugând că recomandările CESE au mers, în anumite domenii, mai departe decât propunerile Comisiei.

Membrii CESE salută inițiativele de consolidare a rolului producătorilor în cadrul negocierilor și al contractelor. Astfel, cu privire la consolidarea poziției producătorilor în negocierea și încheierea contractelor

Stoyan Tchoukanov, raportorul avizului CESE pe tema [Modificarea Regulamentului privind organizarea comună a piețelor \(OCP\)](#) a declarat: „Contractele scrise cu clauze de renegociere vor spori transparența și puterea de negociere a fermierilor”.

Comisia intenționează, de asemenea, să consolideze cooperarea în cadrul sistemului alimentar, promovând producția durabilă și o alimentație mai sănătoasă. **Emilie Prouzet**, raportoare pentru avizul CESE pe tema [Noi norme privind combaterea la nivel transfrontalier a practicilor comerciale neloiale](#), consideră că acesta este un prim pas pentru sprijinirea fermierilor, evitând, în același timp, insecuritatea juridică.

Viziunea include un angajament față de un nou sistem de gestionare a riscurilor și a crizelor la nivelul UE, aliniindu-se la solicitările CESE de a dispune de instrumente mai puternice pentru a face față șocurilor de mediu, de piață și climatice. Se preconizează, de asemenea, o viitoare strategie pentru reînnoirea generațiilor, care ar sprijini tinerii fermieri cu acces la terenuri, competențe în materie de investiții și infrastructură rurală.

În pofida unui sprijin larg, există în continuare preocupări. Participanții la dezbateri au semnalat dificultățile pe care le ridică discutarea reformei PAC post-2027 fără a cunoaște cu claritate următorul buget al UE. CESE solicită, de asemenea, o aplicare mai strictă a condiționalităților sociale și avertizează că viziunea nu abordează pe deplin aspecte precum concentrarea pieței și speculațiile financiare care afectează prețurile la alimente.

CESE și-a reafirmat rolul de partener-cheie în transformarea viziunii Comisiei în politică. Comitetul s-a angajat să colaboreze în continuare pentru a se veghea la ocrotirea intereselor fermierilor, ale producătorilor, ale lucrătorilor și ale consumatorilor în conturarea viitorului agriculturii UE. (ks)

[Are pactul european privind oceanele capacitatea să asigure o economie albastră durabilă??](#)

Comitetul Economic și Social European (CESE) a susținut pactul european privind oceanele, îndemnând Comisia Europeană să se asigure că acesta nu rămâne doar o declarație de intenție, ci devine un cadru solid de acțiune.

Pactul trebuie să se alinieze la politicile existente ale UE, cum ar fi Pactul verde, Strategia privind economia albastră și obiectivele de dezvoltare durabilă, asigurând echilibrul dintre creșterea economică, protecția mediului și justiția socială.

Schimbările climatice, poluarea și pescuitul excesiv pun în pericol oceanele și comunitățile costiere. Prin pact se urmărește să se îmbunătățească guvernarea, să se stimuleze inovarea și să se promoveze o economie albastră durabilă. Dintr-o recentă consultare publică și din

contribuțiile societății civile reiese că există un sprijin tot mai mare pentru adoptarea unor măsuri îndrăznețe

și favorabile incluziunii.

Javier Garat Pérez, raportorul avizului, a subliniat: „Comunitățile costiere din Europa se confruntă cu o serie de provocări economice, sociale și de mediu interconectate. Pentru a face față acestor provocări, trebuie să promovăm o economie albastră (inclusiv un pescuit și o acvacultură) durabilă și competitivă, să avem grijă că oceanele sunt sănătoase, reziliente și productive și să elaborăm o amplă agendă de cunoștințe, cercetare, inovare și investiții în domeniul marin.”

CESE face apel la raționalizarea guvernancei în rândul agențiilor UE, la îmbunătățirea planificării maritime și la realizarea de investiții în cercetare, prin programe precum Orizont Europa. Susține, în plus, ideea unui plan de acțiune privind alimentele „albastre”, a unei industrii navale durabile și a unei tranziții juste pentru lucrătorii din domeniul maritim. Este esențial să existe sprijin pentru patrimoniul costier și implicarea tinerilor.

Pentru reușita pactului este nevoie de o voință politică puternică, de finanțare și de răspundere publică. Dacă pactul este corect aplicat, asigurând deci atât reziliență ecologică, cât și oportunități economice, Europa ar putea deveni lider mondial în ceea ce privește durabilitatea oceanelor. (ks)

De Ziua Europei vă așteptăm cu porțile și brațele deschise și vă urăm bun venit!

În ziua de 10 mai, vă așteptăm în clădirea Jacques Delors, Rue Belliard 99, 1040 Bruxelles, în Casa societății civile organizate europene din cadrul Comitetului Economic și Social European.

Ediția din acest an a Zilei Europei este una foarte specială: comemorăm **cea de a 75-a aniversare a Declarației Schuman** – fundamentul istoric al unității și cooperării europene. Cu această ocazie importantă, CESE își deschide porțile pentru o zi întreagă de activități interesante, informative și divertisment, inclusiv un tur ghidat care vă permite să descoperiți instituția noastră.

Pasionați de politică sau minți tinere curioase: toată lumea va găsi ceva

pe gustul său.

Adunați ștampile de-a lungul turului de descoperire **prin CESE**:

- **Acceptați provocări** distractive la **standurile tematice**.
- La fiecare stand tematic puteți adăuga încă o ștampilă în pașaportul turului.
- Dacă predați pașaportul completat, **aveți dreptul la un premiu special!**

Nu ratați șansa de a vă întâlni și de a discuta cu președintele CESE, Oliver Röpke, la unul dintre standurile tematice!

El îi va întâmpina pe vizitatori, le va răspunde la întrebări și își va prezenta viziunea asupra societății civile europene – o ocazie unică pentru o întâlnire față în față cu președintele CESE.

Profitați de și mai multe activități distractive:

- un caricaturist v? deseneaz? **portretul**;
- un **colț de joacă pentru copii**;
- fotoportrete amuzante într-o **cabină foto**;
- **roata norocului** cu surprize
- ?i o **simulare a votului în timp real**, unde pute?i intra în pielea unui membru al CESE!

În plus, aflați cum contribuie **secțiunile și grupurile** noastre la conturarea politicilor și valorilor UE.

Veniți să sărbătorim ideile care unesc Europa. Veniți cu prietenii, familia sau pe cont propriu – dar **NU RATAȚI OCAZIA!**

Este mai mult decât o vizită – veniți cu curiozitate ca să plecați apoi cu inspirație!

Aflați mai multe despre activitățile CESE cu ocazia Zilei Europei: [Participați la Ziua Europei, pe 10 mai! | EESC](#).

#EuropeDay (kk)

De trecut în calendar: Săptămâna verde a UE la Bruxelles, în luna iunie

În perioada 3-5 iunie, Săptămâna verde a UE aduce în prim-plan „cei trei C”: Curățenie, Competitivitate și Circularitate.

Platforma europeană a părților interesate privind economia circulară (ECESP), inițiativă emblematică a Comitetului Economic și Social European (CESE) și a Comisiei, este mândră să se numere printre organizatorii Săptămânii verzi a UE 2025, axată pe soluții bazate pe economia circulară pentru o UE competitivă. Conferința din acest an va aborda modul în care economia circulară poate spori competitivitatea durabilă, reduce deșeurile și stimula inovarea. În perioada 3-4 iunie, dezbaterile la nivel înalt vor explora aspectele de politică ale circularității și vor fi urmate, la 5 iunie, de discuții aprofundate cu părțile interesate cu privire la potențialul circularității pentru o Europă competitivă și eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor.

Evenimentul va reprezenta, de asemenea, ocazia de a prezenta raportul dialogului cu părțile interesate, desfășurat la 10 aprilie la CESE. Această manifestare în deschiderea conferinței a oferit părților interesate ocazia să poarte discuții animate cu privire la Pactul pentru o industrie curată, la strategia privind bioeconomia și la viitorul act legislativ privind economia circulară.

Vă puteți înscrie [aici](#) la conferința Săptămânii verzi a UE. (ac)

?TIRI DESPRE GRUPURI

Europa are nevoie de o putere financiar? pe m?sură ambi?iilor sale

Antonio García Del Riego, membru al Grupului „Angajatori” al CESE

Europa se află într-un moment de cumpănă, în care se confruntă cu provocări istorice: de la tranziția verde la războiul din pragul ușii sale și la intensificarea concurenței la nivel mondial. Pentru a se face față acestor provocări va fi nevoie de mai mult decât de declarații politice. Va fi nevoie de bani și de capacitatea de mobilizare, canalizare și înmulțire a acestora. Pe scurt, va fi nevoie de un sistem financiar puternic, competitiv și autonom, care, din păcate, nu există în prezent.

Finanțarea este sistemul circulator al oricărei economii moderne. Pentru fiecare nouă fabrică, fiecare nou autovehicul electric, fiecare nouă aripă de spital sau fiecare nou start-up în domeniul tehnologiei curate este nevoie ca cineva să își asume riscul de finanțare. Iar în Europa, acel „cineva” este adesea o bancă. IMM-urile, care constituie 99 % din întreprinderile din UE, depind într-o măsură covârșitoare de creditele bancare pentru a crește, a investi și a exporta. Cu toate acestea, chiar instituțiile care formează nucleul ecosistemului nostru de finanțare riscă să fie depășite de concurență și să fie reglementate excesiv.

Se vorbește deseori în Europa de „autonomie strategică” în domeniul energiei, al apărării și al infrastructurii digitale, dar de autonomie financiară se pomenește rareori. Ea ar trebui să fie inclusă în conversație.

În prezent, peste 60 % din serviciile bancare de investiții din Europa sunt gestionate de numai patru bănci americane. Viitoarele norme Basel IV vor fi aplicate integral în UE, dar nu și în SUA, Regatul Unit sau Japonia. Această asimetrie creează un dezavantaj concurențial pentru băncile europene. Dacă dorim ca dubla tranziție să fie finanțată și sectoarele strategice sprijinite de bănci europene, acestea trebuie **să concureze pe picior de egalitate.**

Uniunea piețelor de capital trebuie să iasă din faza de retorică și să devină o adevărată piață unică pentru economii și investiții. În acest scop avem nevoie de o **reglementare inteligentă, proporțională și propice**, prin care să se protejeze stabilitatea și consumatorii, dar și **să se deblocheze creșterea și competitivitatea**. Acest lucru presupune următoarele:

- proporționalitate,
- neutralitate tehnologică și
- norme bazate pe rezultate.

Europa nu își poate permite să fie naivă. Într-o lume fasonată tot mai mult de o politică de forță și de blocuri economice, **soliditatea financiară înseamnă suveranitate**. Statele Unite și China au înțeles prea bine. Ar trebui să o înțelegem și noi.

Taxe vamale, dezinformare și haos: ce urmează pentru Europa?

Redactat de Grupul „Lucrători” al CESE

„Ca să poți minți, trebuie să crezi că știi adevărul. Debitarea unor tâmpenii nu necesită această convingere”. Lucrarea filosofului Harry G. Frankfurt „*On Bullshit*” („Despre tâmpenii”) este deosebit de relevantă după așa-numita „Zi a eliberării” de ieri de la Washington.

La 2 aprilie, președintele SUA a anunțat taxe vamale forfetare pentru importuri de 10 % pentru toată lumea, plus taxe specifice pentru „cei mai mari infractori”. A fost prezentat un tabel cu acești infractori, care conținea cifre privind „taxele reciproce” pentru alte țări, de exemplu o cotă de 20 % pentru UE. Faptul că aceste cifre sunt în mare măsură lipsite de sens și, [cu siguranță, nu se încadrează în nicio definiție corectă a tarifelor reciproce](#) nu a fost, în mod vădit, un motiv de îngrijorare pentru președinte, cum nu a fost nici faptul că [deficitul UE în materie de comerț cu servicii aproape că echilibrează bilanțul comercial total dintre cele două părți](#). Se știe, însă, că nu acuratețea a fost scopul acestui demers.

Pe măsură ce intrăm într-un nou război comercial, bazat pe nonsens, la ce ar trebui să ne așteptăm? O inflație mai mare, incertitudinea pieței și un impact negativ asupra industriilor europene. Rămâne de văzut dacă vreuna dintre aceste consecințe va aduce beneficii lucrătorilor americani.

Dincolo de tarife, UE trebuie să-și protejeze lucrătorii și locurile de muncă, atenuând impactul inițial, nu numai din cauza tarifelor, ci și din cauza incertitudinii cauzate de caracterul lor arbitrar. Aceasta înseamnă reactivarea cererii noastre interne și asigurarea faptului că bogăția este redistribuită și utilizată în mod eficace.

Acest lucru înseamnă, de asemenea, măsuri de protecție și investiții în sectoarele noastre esențiale, diversificarea surselor de energie, abordarea crizei costului vieții și reformarea UE pentru ca procesul său decizional să devină eficace. O societate puternică și rezilientă este singurul lucru care poate împiedica apariția unor epigoni ai lui Trump pe continentul nostru. Partenerii sociali reprezintă o parte esențială a unei astfel de societăți. Nu întâmplător, sindicatele se numără printre dușmanii notorii ai cuplului Musk-Trump.

[Presiune asupra sistemelor de protecție socială din Europa: din raportul de monitorizare a sărăciei din 2024 aflăm care sunt provocările actuale](#)

Redactat de Grupul „Organizații ale societății civile” al CESE

La 8 aprilie a fost publicat ultimul [raport de monitorizare a sărăciei](#), elaborat de Rețeaua europeană pentru combaterea sărăciei (RECS) și intitulat *Către o abordare sistemică a protecției sociale*.

Raportul a fost prezentat pentru prima dată în cadrul unei [manifestări](#) organizate împreună cu Grupul „Organizații ale societății civile” al CESE la Bruxelles, iar în el sunt abordate dificultățile care trebuie depășite pentru asigurarea unor sisteme de protecție socială puternice și reziliente. Aceste caracteristici sunt deosebit de relevante în contextul actual, în care statele sociale din UE se confruntă cu constrângeri financiare tot mai mari cauzate de limitarea cheltuielilor naționale și de creșterea cheltuielilor cu apărarea și securitatea.

În raport, care a fost întocmit pe baza constatărilor a 19 organizații naționale membre ale EAPN, se arată că pentru abordarea sistemică a unei protecții sociale cuprinzătoare și eficace este nevoie de înglobarea, în strategii pe termen lung integrate, a unor politici în care cele trei dimensiuni – economică, socială și de mediu – să fie aliniate. Aceste politici trebuie să se bazeze pe dovezi solide, pe date și pe participarea efectivă a persoanelor care se confruntă cu sărăcia.

Rețelele naționale ale EAPN exprimă temeri în legătură cu reducerea cheltuielilor sociale. În plus, indicatori precum nivelurile ridicate de nerecurgere la prestații sociale continuă să suscite îngrijorări cu privire la eficiența unor politici incapabile să ajungă la persoanele care au nevoie de prestații sociale și au dreptul la acestea.

Reiese din raport că răspunsul la o lume aflată în schimbare rapidă și marcată de digitalizare, război, îmbătrânirea populației și schimbări climatice a fost inadecvat, fiind subliniată necesitatea de a se reveni la o abordare sistemică a politicilor sociale.

Juliana Wahlgren, directoarea EAPN, a subliniat caracterul urgent al problemei, precizând: „UE trebuie să protejeze statul social și să acorde prioritate cheltuielilor sociale. În acest sens, raportul de monitorizare a sărăciei cuprinde recomandări referitoare la venitul minim, la criza locuințelor și la tranziția energetică, printre altele. Eficiența și adecvarea sunt esențiale. Comisia Europeană va lansa, anul viitor, Strategia UE pentru combaterea sărăciei, a cărei reușită este însă posibilă numai dacă statele membre adoptă o abordare cu adevărat sistemică a protecției sociale. Având în vedere că peste 20 % din populația UE se află în risc de sărăcie, nu ne putem permite să continuăm cu politici fragmentate – protecția socială trebuie să fie puternică, coordonată și eficace.”

Séamus Boland, președintele Grupului „Organizații ale societății civile”, a declarat: „Eradicarea sărăciei presupune o acțiune neconținută din partea tuturor statelor membre. Mare parte din sărăcia cu care se confruntă UE este intergenerațională și poate fi deosebit de apăsătoare în viața copiilor și a persoanelor în vârstă. În domeniul educației, al locuințelor și al energiei scumpe trebuie introduse măsuri speciale, care să vizeze punctele slabe ale sistemului. Altfel va fi greu ca UE, în calitate de entitate politică, să păstreze

încrederea cetățenilor săi.”

Krzysztof Balon, vicepreședintele Grupului „Organizații ale societății civile” și raportorul [avizului CESE](#) privind prima strategie a UE pentru combaterea sărăciei, anunțată în [Orientările politice ale Comisiei Europene pentru perioada 2024-2029](#), a declarat: „Pentru a fi eficace, Strategia UE pentru combaterea sărăciei trebuie să se bazeze pe experiențele persoanelor care se confruntă cu sărăcia și să ofere un răspuns la nevoile acestora. Ea ar trebui, de asemenea, să sprijine organizațiile societății civile, pe care să le implice în conceperea și punerea în aplicare a unor proiecte și măsuri adecvate de combatere a excluziunii sociale.”

Avizul va fi prezentat în [sesiunea plenară a CESE](#) din 16-17 iulie.

SOON IN THE EESC/CULTURAL EVENTS

Săptămâna societății civile 2025 – Societatea civilă este esențială pentru depolarizarea Europei

Greul consolidării coeziunii în vederea depolarizării societăților cade pe organizațiile societății civile, întrucât acestea au puterea și motivația de a proteja spațiile civice și democratice. Acesta a fost mesajul principal al Săptămânii societății civile, eveniment care a fost găzduit pentru al doilea an de Comitetul Economic și Social European (CESE) și în cadrul căruia s-a discutat despre tendința alarmantă de polarizare pe scară largă, observată în toate societățile din UE.

Peste 800 de persoane, printre care reprezentanți ai organizațiilor societății civile (OSC-uri), ai ONG-urilor și ai grupurilor de tineret, precum și părți interesate și jurnaliști, s-au întâlnit la CESE în perioada 17-20 martie pentru [Săptămâna societății civile](#), în cadrul căreia și-au împărtășit punctele de vedere și au discutat despre modurile de consolidare a coeziunii și a participării în societățile marcate de polarizare.

Săptămâna societății civile a găzduit 14 sesiuni organizate de membrii Grupului de legătură al CESE și de partenerii Zilei inițiativei cetățenești europene (ICE), printre altele, ceremonia de decernare a Premiului CESE pentru societatea civilă. Participanții au elaborat un set cuprinzător de [măsuri realizabile și cerințe-cheie](#) pentru mai multă coeziune în societate, cum ar fi:

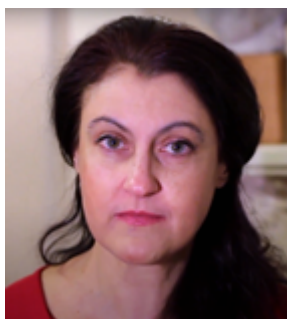
- consolidarea coeziunii prin educație și cultură;
- asigurarea de locuințe accesibile ca preț și durabile;
- consolidarea participării publicului prin intermediul ICE;
- asigurarea unei tranziții juste favorabile incluziunii și a unei creșteri verzi și albastre;
- elaborarea unei strategii europene solide pentru societatea civilă;
- consolidarea sprijinului și a finanțării pentru organizațiile societății civile;
- implicarea tinerilor în crearea unei Europe mai puternice și mai reziliente;
- stimularea inovării și a tehnologiei pentru binele comun.

La sesiunea de închidere, **Oliver Röpk**e, președintele CESE, a declarat: „La încheierea celei de-a doua ediții a Săptămânii societății civile, sunt adânc impresionat de energia, reziliența și angajamentul actorilor societății civile din toată Europa. Această săptămâna a demonstrat că, atunci când societatea civilă se unește, putem găsi soluții prin care să ne consolidăm democrația, să promovăm coeziunea socială și să construim o Europă cu adevărat în serviciul cetățenilor săi.”

Din partea Comisiei Europene, **Henna Virkkunen**, vicepreședinta executivă pentru suveranitate tehnologică, securitate și democrație, a subliniat rolul esențial pe care îl au OSC-urile în orientarea societăților, în conformitate cu valorile europene fundamentale.

Victor Negrescu, vicepreședinte al Parlamentului European, a lansat un apel ferm la acțiune, solicitând OSC-urilor să își arate forța și să reacționeze la retorica agresivă: „Avem nevoie de o societate civilă puternică și de un parteneriat real între societatea civilă și factorii de decizie pentru a clădi împreună o societate coerentă, cu un impact real asupra vieții oamenilor.”

Reprezentanții organizațiilor societății civile au subliniat că societățile civile nu sunt simpli furnizori de servicii, ci constituie o parte esențială a democrației și a participării. **Nataša Vučković**, secretara generală a Fundației „Centrul pentru democrație” din Serbia, s-a arătat optimistă cu privire la capacitatea societății civile de a juca un rol fundamental în combaterea cauzelor profunde și a răspândirii discursurilor antidemocratice și antieuropene, atât în UE, cât și în țările candidate. Acest lucru poate fi realizat prin explicarea rostului Uniunii Europene și prin asigurarea faptului că beneficiile acesteia ajung la toți cetățenii în viața lor de zi cu zi. (at)

[Un diagnostic pentru Europa: precaritatea și insecuritatea au devenit noua normalitate](#)

Societățile noastre sunt mistuite de o boală invizibilă: precaritatea omniprezentă, din cauza căreia oamenii se simt profund neputincioși și la discreția unor forțe care îi depășesc, declară Albena Azmanova, profesoară universitară și autoare premiată, care a susținut un discurs programatic impresionant în timpul Săptămânii societății civile a CESE. În interviul acordat CESE Info, ea dezvăluie principalele cauze ale acestui flagel, inclusiv tendința

de a acorda prioritate egalității în detrimentul stabilității economice.

În discursul dumneavoastră programatic din cadrul Săptămânii societății civile, ați evocat o epidemie a precarității, care se află la originea declinului libertăților politice. Ați descris-o ca pe o boală invizibilă care ne face să ne pierdem mințile. Ne puteți spune mai multe despre ceea ce înțelegeți prin „epidemia precarității”? Cum apare o astfel de epidemie?

Oamenii sunt din ce în ce mai exasperați, iar decesele cauzate de disperare – în special sinuciderile la locul de muncă – sunt în creștere în societățile prospere. Acesta este vârful cel mai dureros și, prin urmare, cel mai vizibil al unui iceberg uriaș, dar invizibil, de precaritate, cauzat de insecuritatea mijloacelor noastre de subzistență. Nu este vorba numai despre faptul că oamenii sunt indignați, și că încrederea în instituțiile politice este în scădere, deși auzim adesea aceste lucruri. Neîncrederea poate fi sănătoasă: de aici pornesc revendicările privind asumarea răspunderii. Furia poate fi productivă: ea poate stârni lupte pentru dreptate și poate duce la schimbări semnificative.

Boala de care suferă în prezent societățile noastre – adică ceea ce descriu în lucrările mele ca „precaritate omniprezentă” – are o natură diferită. Este un tip special de insecuritate, o *deposedare* masivă *de orice capacitate*, deoarece oamenii simt că sunt la discreția unor forțe pe care nu le pot controla.

Ca indivizi, resimțim precaritatea ca pe o *incapacitate de a face față* sarcinilor de zi cu zi din viața noastră. Sentimentul incapacității de a face față creează teama de a decădea, de a pierde ceea ce avem – locul de muncă, economiile, capacitatea de a reuși, sănătatea mentală. Prin urmare, problema nu este legată atât de sărăcie sau inegalitate, ci de pierderea resimțită sau anticipată, de teama de a decădea. Așa este resimțită precaritatea.

Societățile resimt precaritatea ca incapacitatea de a se autoguverna și de a gestiona adversitatea. Să ne gândim, de exemplu, la COVID-19. Cum a fost posibil ca societățile noastre prospere, strălucite din punct de vedere științific și sofisticate din punct de vedere instituțional să permită ca o problemă de sănătate publică, cauzată de un virus care nu era nici complet necunoscut, nici foarte letal, să devină o criză sanitară gravă, iar ulterior o criză economică și socială? Explicația este că guvernele noastre au redus investițiile publice, inclusiv în domeniul asistenței medicale.

Aceasta este o altă caracteristică a precarității. Ea este declanșată de *politici specifice*, de combinația neoliberală de piețe libere și economii deschise, în care deciziile se bazează pe rentabilitate. Pentru a asigura competitivitatea națională sau a UE pe piața mondială, în cadrul unei concurențe planetare pentru profit, elitele de centru-stânga și de centru-dreapta s-au grăbit să reducă atât siguranța locului de muncă (pentru a acorda întreprinderilor flexibilitatea care le-a făcut competitive), cât și cheltuielile cu serviciile publice. Acest lucru a însemnat că toată lumea avea mai multe responsabilități, dar mai puține resurse pentru a le îndeplini. Ni se cere să facem mai mult cu mai puține resurse.

Iată și un exemplu: Comisia Europeană solicită statelor să facă mai mult pentru justiția socială, însă le cere, totodată, să reducă cheltuielile. Această neconcordanță între responsabilitățile din ce în ce mai mari și resursele din ce în ce mai reduse duce la un sentiment de incertitudine și la îndoieli cu privire la capacitatea noastră de a face față. Nu este vorba de tipul sănătos de incertitudine care ne face dornici să ne avântăm în lume, să examinăm opțiunile de care dispunem, să ne asumăm riscuri sau să arătăm de ce suntem în stare. Este vorba, dimpotrivă, de o frică toxică, de teama de a-ți pierde mijloacele de subzistență și de anticiparea unui viitor mai sumbru.

În opinia dumneavoastră, care este cauza ascensiunii liderilor autoritari și a partidelor de dreapta? Cum evaluați libertățile democratice și respectarea valorilor fundamentale ale UE în Europa de astăzi?

Creșterea sprijinului acordat liderilor și partidelor autoritare de dreapta se datorează *precarității generate politic*. Oamenii nu se simt în siguranță, așadar tânjesc după securitate și stabilitate; se simți deposedați de capacitatea de a acționa, și, ca atare, își pun toate speranțele în lideri puternici, care să ofere imediat stabilitate, dând dovadă de o mână de fier. De exemplu, astfel de lideri măresc cheltuielile militare și consolidează puterea poliției – așa cum este pe punctul de a face UE în prezent.

Temeliile unor astfel de acțiuni au fost puse anterior de partidele centriste, deoarece ele au fost cele care au agravat precaritatea societăților noastre, prin aplicarea principiilor neolibérale. În opinia mea, partidele de centru-stânga poartă o responsabilitate uriașă pentru această stare de fapt regretabilă. Deși democrația socială pretinde că vocația ei este să lupte pentru justiție, ea s-a axat pe combaterea unei singure forme de nedreptate: inegalitatea. Realitatea este că oamenii tânjesc după stabilitate economică – altfel spus, capacitatea de a-și gestiona viețile și de a-și planifica viitorul.

Gândiți-vă că am putea avea societăți perfect egalitare, dar în care există o mare precaritate – o astfel de societate nu poate fi numită o societate prosperă. În plus, oamenii nu sunt neapărat dornici să eradichez inegalitățile dacă asta înseamnă să fie tratați ca niște perdanți care sunt despăgubiți (și umiliți) prin redistribuirea unei părți infime din bogăție: înainte de orice, ei nu doresc să fie perdanți.

În discursul dumneavoastră, ați vorbit și despre „Olimpiada victimizării”. Ați putea explica la ce vă referiți și de ce ar trebui, în viitor, să evităm victimizarea?

În ultimele cinci decenii, lupta împotriva discriminării a luat forma politicii identitare. Grupurile care au fost discriminate de-a lungul timpului au fost tratate ca „minorități protejate”, iar statutul lor a fost îmbunătățit prin măsuri de discriminare pozitivă, cum ar fi promovările selective și sistemele de cote. Atunci când acest lucru se întâmplă într-un context de precaritate omniprezentă, în care locurile de muncă de calitate și alte resurse sunt limitate, astfel de grupuri protejate încep să concureze între ele pentru aceste resurse limitate. Într-un astfel de climat, statutul de victimă devine un fel de atu: cu cât victimizarea percepută este mai amplă, cu atât mai puternică este revendicarea dreptului la protecție.

Pe de o parte, acest lucru creează animozitate între grupurile concurente, erodând solidaritatea. Pe de altă parte, niciunul dintre ele nu câștigă cu adevărat, deoarece rămân victime. În definitiv, statutul de victimă și faptul de a suferi o discriminare este tocmai ceea ce oferă motivul de a solicita protecție. Singurele câștigătoare ai acestui joc nemilos privind accesul la resurse și la protecție specială sunt elitele, care decid cu mărnicie cine beneficiază de patronajul lor. Rezultatul final este că grupurile deposedate de capacitatea de acțiune se luptă între ele ca și când ar fi dușmani, în timp ce protectorii lor, elitele politice, câștigă și mai multă putere de pe urma acestor lupte.

Având în vedere toate acestea, de ce este atât de importantă societatea civilă pentru menținerea democrației și a libertăților civile, pe care mulți dintre noi le considerăm de la sine înțelese? De ce societatea civilă, și nu alegerile democratice, reprezintă antidotul pentru abuzurile de putere?

Când votăm, suntem singuri. Resimțim dureros faptul că suntem privați de capacitatea de a acționa și frustrările pe care le generează insecuritatea și ne manifestăm această anxietate prin votul pe care îl

acordăm. Așa se explică ascensiunea partidelor reacționare în cadrul unor alegeri libere și corecte. Societatea civilă este animată de o logică diferită și își extrage energia dintr-o sursă specială: sentimentul de apartenență. Când suntem alături unii de alții, uniți de legăturile unei cauze comune, nu suntem singuri, ne simțim mai puțin precari, mai puțin lipsiți de putere, deoarece ne putem baza pe sprijinul camarazilor noștri. Odată ce precaritatea se reduce, frica scade și ea și ne putem gândi la viitor, putem imagina proiecte de anvergură.

Albena Azmanova este profesoară de științe politice și sociale la City St George's, Universitatea din Londra, și codirectoare a revistei *Emancipations*. Ultima sa carte, „Capitalism on Edge” (2020), a câștigat numeroase premii, printre care Premiul Michael Harrington Book, pe care Asociația americană pentru științe politice îl acordă „unei lucrări remarcabile care arată cum poate fi pusă cunoașterea în slujba luptei pentru o lume mai bună”.

Importanța gândirii critice

„Îi învățăm pe elevi că faptele trebuie verificate, dar opiniile ar trebui discutate cu respect. Adevărata gândire critică respectă pluralitatea opiniilor”, afirmă Richard Vaško de la Asociația slovacă de dezbateri (SDA), câștigătoare a Premiului CESE pentru societatea civilă dedicat acest an combaterii polarizării, prin inițiativa sa intitulată „Olimpiada de gândire critică”. Richard, al cărui proiect a câștigat premiul întâi, ne-a vorbit despre olimpiadă și despre motivele pentru care predarea gândirii critice este esențială în lumea de astăzi, polarizată și bazată pe dezinformare.

Ați putea descrie cum arată o rundă a olimpiadei de gândire critică? Puteți da un exemplu de problemă de rezolvat sau de întrebare?

În rundele olimpiadei de gândire critică desfășurate în școli sau la nivel regional, elevii participă la teste care durează una până la două ore, cu acces deplin la internet și la instrumente online de verificare a faptelor, în cadrul cărora rezolvă o serie de probleme. Provocările se axează pe educația în domeniul mass-mediei, pe detectarea manipulării și a prejudecăților, pe interpretarea datelor și a studiilor, pe identificarea erorilor logice și pe formularea propriilor argumente.

De exemplu, într-o rundă recentă, elevilor li s-a solicitat să argumenteze dacă „ar trebui instalate camere video de supraveghere în școli, pentru a spori siguranța” – o chestiune oportună, ținând seama de actualele discuții în spațiul public din Slovacia. O altă sarcină a constat în analizarea unui material [video TikTok](#) viral care promova o teorie a conspirației despre Taylor Swift, pentru a identifica caracteristicile tipice ale gândirii conspiratorii. În cadrul unei a treia probe, elevii trebuiau să decidă care dintre cele două videoclipuri prezentate era [generat de IA](#) și care era [autentic](#).

Toate edițiile anterioare ale [testelor](#) sunt disponibile publicului în limba slovacă la adresa www.okm.sk.

Ce ați sperat să obțineți prin intermediul olimpiadei de gândire critică? Ce v-a determinat să lansați acest proiect?

Obiectivul nostru este de a-i ajuta pe elevi începând cu vârsta la care ei încep să utilizeze platformele de comunicare socială și să consume conținut digital să-și dezvolte competențele necesare pentru a naviga în acest spațiu în mod critic, responsabil și judicios. Prin feedback periodic după fiecare rundă și prin cursuri de e-learning disponibile pentru pregătire, elevii dobândesc obiceiuri și instrumente transferabile pe care le pot aplica în viața de zi cu zi. În cele din urmă, dorim să creștem o generație de tineri informați, rezilienți împotriva dezinformării și capabili să conducă un dialog constructiv și bazat pe fapte.

Am lansat acest proiect ca răspuns la o lacună critică din sistemul nostru de învățământ: educația în domeniul mass-mediei și gândirea critică sunt încă foarte slab reprezentate în programele oficiale de învățământ. Mai mult de jumătate dintre elevii slovaci nu învață niciodată cum să evalueze dacă o informație este de încredere. Doar [16 %](#) dintre tinerii slovaci verifică periodic informații din mass-media. Prin urmare, [56 %](#) din populație tinde să creadă teoriile conspirației sau chiar minciuni sfruntate. Am dorit să schimbăm acest lucru prin introducerea unor măsuri scalabile și cu impact asupra școlilor din întreaga țară.

De ce credeți că dezvoltarea gândirii critice este atât de importantă în contextul actual? Avem șansa de a câștiga războiul împotriva știrilor false?

Știrile false au existat întotdeauna sub o anumită formă, dar trăim în prezent într-o epocă de bombardament informațional fără precedent. Având în vedere că platformele de comunicare socială reprezintă principala sursă de informații pentru mulți tineri, oricine poate răspândi cu ușurință dezinformarea, informarea greșită sau discursuri de incitare la ură. A învăța să filtrezi informațiile și să navighezi prin acest peisaj haotic a devenit o competență esențială pentru viață.

Cu toate acestea, nu vom „câștiga” niciodată pe deplin războiul împotriva știrilor false – este o țintă în mișcare, în continuă evoluție. Dar ceea ce *putem face* este să le oferim tinerilor instrumentele necesare pentru a se orienta mai bine în acest mediu, pentru a pune întrebări potrivite și pentru a gândi înainte de a da mai departe.

Ați primit feedback cu privire la proiectul dumneavoastră? Ne puteți da un exemplu în acest sens?

Colectăm feedback detaliat după fiecare rundă, iar reacțiile sunt extrem de pozitive. De exemplu, 93 % dintre profesorii ai căror elevi au participat la olimpiadă au declarat că acest lucru contribuie la consolidarea rezilienței elevilor lor împotriva dezinformării și a informațiilor înșelătoare. În plus, punctajul nostru în cadrul *Net Promoter Score* – un indicator esențial al satisfacției utilizatorilor – a ajuns la +76 în ultima rundă, ceea ce este considerat un rezultat excelent.

Ce sfaturi ați da altor organizații ale societății civile care doresc să aibă succes în astfel de activități și programe?

Fiecare țară și context sunt diferite, iar organizațiile locale știu cel mai bine ce funcționează pentru comunitățile lor. Voi enumera însă câteva principii care au funcționat bine pentru noi:

În primul rând și cel mai important, nu le spunem tinerilor ce să gândească. Adevărata gândire critică respectă pluralitatea opiniilor. Dacă elevii simt că opiniile lor sunt impuse sau nu sunt acceptate,

angajamentul lor dispare. Îi învățăm că faptele trebuie verificate, dar opiniile ar trebui discutate cu respect.

În al doilea rând, accesibilitatea și incluziunea sunt esențiale. Dacă nu vom „sparge bula” și nu vom ajunge dincolo de școlile de elită, nu vom avea un impact real. Programul nostru este gratuit, integral online, cu bariere reduse și disponibil și în limba celei mai mari minorități etnice. Anul acesta, 53 % dintre participanți au provenit din licee profesionale.

În al treilea rând, ne-am gândit de la început la scalabilitate și la utilizarea celor mai noi tehnologii pentru a o realiza. Utilizăm IA pentru a evalua răspunsurile deschise, ceea ce ne permite să menținem o experiență educațională de înaltă calitate fără a recurge la testarea cu variante multiple de răspuns. Deși era digitală a generat provocări serioase, ea ne oferă, de asemenea, instrumente puternice pentru a le aborda.

Richard Vaško face parte din Asociația slovacă de dezbateri (SDA) de la vârsta de 12 ani. Ca licean, el a câștigat campionatul național de dezbateri din Slovacia și a reprezentat Slovacia la campionatele mondiale de dezbateri pentru școlari. A terminat ca șef de promoție facultatea de drept, politică și filosofie a Universității din Warwick, Regatul Unit, și urmează în prezent cursurile de masterat pe teme de educație (cunoaștere, putere, politică) la Universitatea din Cambridge.

Din 2021, Richard lucrează la SDA, unde a fondat și coordonează în prezent „olimpiada de gândire critică”. De asemenea, a colaborat cu echipa de comunicare strategică a Ministerului Educației din Slovacia (StratCom) și a elaborat în comun manuale de formare a cadrelor didactice privind educația în domeniul mass-mediei pentru Institutul Național de Educație și Tineret. El desfășoară activități de cercetare și organizează o școală de vară multietnică pentru copiii defavorizați în cadrul Institutului Mathias Bel, un ONG axat pe minoritățile etnice și comunitățile rome marginalizate din Slovacia.

CÂTEVA CUVINTE DESPRE PREMIUL CESE PENTRU SOCIETATEA CIVILĂ?

Până în prezent, premiul emblematic al CESE pentru societatea civilă a fost decernat de 15 ori. Prin acest premiu sunt recompensate proiectele care adoptă o abordare deosebit de creativă și inovatoare a unor teme de mare relevanță pentru UE.

Candidaturile pot fi depuse de oricare dintre organizațiile societății civile înregistrate oficial în Uniunea Europeană și care acționează la nivel local, regional, național sau european. Premiul este deschis și persoanelor fizice care își au reședința în UE, precum și întreprinderilor înregistrate sau care își desfășoară activitatea în UE, cu condiția strictă ca proiectele lor să fie non-profit.

Inițiativele și proiectele eligibile trebuie să se desfășoare în UE. Ele trebuie să fi fost deja puse în aplicare sau să se afle în derulare la data-limită pentru depunerea candidaturilor;

Scopul premiului este de a sensibiliza opinia publică cu privire la contribuția remarcabilă a societății civile la crearea unei identități și a unei cetățenii europene și la promovarea valorilor comune care consolidează integrarea europeană.

Tema premiului se schimbă în fiecare an. În 2023, proiectele s-au axat pe sănătatea mintală. În 2022, în mod excepțional, CESE a acordat câte un premiu pentru două teme diferite: tineretul și Ucraina. În 2021, premiul a recompensat proiecte climatice care promovează o tranziție justă. În 2020, CESE a înlocuit Premiul pentru societatea civilă cu un premiu unic, Premiul pentru solidaritatea civilă, dedicat combaterii COVID-19. Între alte teme din trecut s-au numărat egalitatea de gen și emanciparea femeilor, identitățile europene, patrimoniul cultural și migrația.

În octombrie 2024, CESE a lansat cel de-al 15-lea Premiu pentru societatea civilă, dedicat, de data aceasta, combaterii polarizării dăunătoare a societății europene.

Tema polarizării este mai urgentă ca niciodată. În contextul numeroaselor crize care se suprapun – inclusiv pandemia de COVID-19, războiul Rusiei în Ucraina și instabilitatea socială și economică larg răspândită – a crescut neîncrederea în instituțiile și autoritățile publice, ceea ce a dus la o polarizare dăunătoare.

Societatea civilă joacă un rol esențial în combaterea acestei neîncrederi și în monitorizarea punctelor critice de polarizare online și offline, și, astfel, în îmbunătățirea coeziunii sociale și în susținerea idealurilor democratice. Împreună cu autoritățile publice și cu societatea civilă, premiul poate contribui la protejarea democrației liberale de tendințele autoritare.

Din acest motiv, CESE a decis să acorde actualul Premiu pentru societatea civilă unor inițiative non-profit care intervin în mod eficace prin punerea în aplicare a unor măsuri preventive, de avertizare timpurie și, acolo unde este necesar, de detensionare, care să garanteze că valorile democratice sunt respectate, că polarizarea nu devine nocivă și că discursurile unilaterale nu duc la acte de violență.

FACEȚI CUNOȘTINȚĂ CU CĂȘTIGĂTORII!

Cei trei câștigători ai celei de-a 15-a ediții a Premiului pentru societatea civilă al CESE, din Slovacia, Belgia și Franța, au fost răsplățiți pentru inițiative demne de urmat de combatere a polarizării negative în întreaga Europă. Câștigătorii au fost anunțați la 20 martie, în cadrul unei ceremonii de decernare a premiilor, organizată în [Săptămâna societății civile](#).

Suma alocată acestui premiu a fost împărțită astfel: premiul întâi a primit 14 000 EUR, iar ceilalți doi câștigători, câte 9 000 EUR.

PREMIUL ÎNȚĂI: Slovak Debate Association din Slovacia, pentru inițiativa *The Critical Thinking Olympiad*

[Slovak Debate Association \(SDA\)](#) este un ONG din Slovacia. Misiunea sa este de a promova spiritul deschis și gândirea critică și de a încuraja cetățenia activă în rândul tinerilor slovaci. SDA a lansat o serie de programe prin care îi învață pe tineri să evalueze fapte și opinii, să-și formuleze propriile argumente și să-și formeze o gândire critică cu privire la conținuturile oferite de mass-media pentru a găsi surse credibile de informații. Organizația construiește astfel un spațiu pentru o dezbatere publică deschisă cu privire la aspectele-cheie cu care se confruntă societatea slovacă.

Unul dintre programele de mare succes, lansat în 2021, este **Olimpiada de gândire critică**. Inițiativa se bucură deja de o largă adeziune, aproape 9 000 de elevi din peste 300 de școli participând anul trecut. Acest proiect inovator propune un concurs menit să consolideze reziliența elevilor în fața dezinformării. Dezinformarea este răspândită în Slovacia: 61% dintre slovaci nu au încredere în mass-media și mai bine de jumătate dintre ai cred în teorii ale conspirației. Olimpiada de gândire critică își propune să înfrunte direct aceste provocări prin consolidarea educației în domeniul mass-mediei și prin schimbarea obiceiurilor de consum ale tinerilor.

Concursul vizează trei grupe de vârstă, respectiv elevi din clasele VIII-XIII (sistemul slovac de învățământ); participanții trebuie să facă față, în trei runde, unor serii de provocări din mass-media reală. Sarcinile sunt concepute astfel încât să reflecte conținuturile la care elevii pot fi expuși în viața de zi cu zi. Ei analizează materiale video de pe TikTok, verifică veridicitatea unor conținuturi create de IA și evaluează postări de pe Instagram, încercând să facă distincția dintre realitate și dezinformare. De asemenea, elevii participă la o rundă de luări de cuvânt în public, în cadrul căreia trebuie să-și expună argumentele în fața colegilor lor.

„Olimpiada de gândire critică contribuie la depolarizarea societății, învățând mii de elevi să adopte puncte de vedere diverse, să depisteze o serie de prejudecăți și să-și exprime opiniile în mod constructiv”, a declarat **Richard Vaško**, fondatorul și coordonatorul programului. „Prin consolidarea gândirii critice și a alfabetizării mediatice prin intermediul acestui exercițiu bazat pe competențe, îi capacitem pe tineri să reziste dezinformării și să judece nuanțat dezbaterile societale.”

PREMIUL AL DOILEA: Reporters d'Espoirs din Franța pentru inițiativa *Prix Européen Jeunes Reporters d'Espoirs*

[Reporters d'Espoirs](#) este o organizație franceză non-profit înființată în 2003. Aceasta a lansat abordarea de tip „jurnalism de soluții”, o formă de jurnalism practică în prezent pe scară largă, care caută răspunsuri la provocările cu care se confruntă societatea actuală. Organizația încurajează jurnaliștii să adopte această mentalitate pozitivă și acordă o serie de premii celor mai bune reportaje și inovații editoriale ale jurnaliștilor și tinerilor.

Prix Européen Jeunes Reporters d'Espoirs este o inițiativă menită atât să recompenseze, cât și să formeze jurnaliștii în domeniul jurnalismului de soluții în limba franceză. Acest program polivalent le oferă candidaților posibilitatea de a învăța jurnalismul de soluții prin intermediul unui curs online, organizat împreună cu Ecole de Journalisme et de Communication d'Aix-Marseille. Fiecărui candidat i se atribuie, de asemenea, un mentor pentru a-și îmbunătăți competențele de scriere și de vorbire și este instruit în tehnica prezentării de proiecte și idei. Câștigătorii sunt invitați, de asemenea, să participe la o excursie instructivă de 48 de ore la Paris, care le oferă ocazia să întâlnească jurnaliști și experți din întreaga Europă care împărtășesc aceeași viziune. Șase câștigători primesc apoi premii în valoare totală de 10 000 EUR.

„Combaterea polarizării este inerentă metodei adoptate de jurnalismul de soluții și constă în a scoate în evidență complexitatea lumii, diversitatea actorilor care acționează la toate nivelurile și în toate țările,

împreună sau separat, descriind totodată capacitatea inițiativelor locale de a-și extinde sfera de acțiune”, ne explică **Gilles Vanderpooten**, directorul organizației Reporters d'Espoirs.

În cadrul celor trei ediții organizate până în prezent, au fost trimise peste 400 de candidaturi din 25 de țări. Cea de-a patra ediție va depăși în curând 300 de candidaturi. Organizația a sprijinit deja peste 75 de candidați să-și perfecționeze franceza scrisă și vorbită.

Ideea este ușor de reprodus, iar echipa pregătește deja colaborări cu jurnaliști din Spania, Italia și Belgia pentru ca premiul să capete anvergură.

„Ambiția noastră este ca premiul să se extindă dincolo de mediul francofon, în alte limbi ale Uniunii Europene”, a declarat dl Vanderpooten. „Este esențial pentru implicarea din ce în ce mai mare a tinerilor în «Europa soluțiilor»”.

PREMIUL AL TREILEA: FEC Diversité asbl din Belgium pentru proiectul *ESCAPE GAME EXTREME DROITE pour se désintoxiquer*

În Europa și în întreaga lume, ideologiile de dreapta capătă amploare. Partidele de extremă dreaptă câștigă teren, iar populismul este în creștere. Organizația belgiană non-profit [FEC Diversité](#) a conceput o modalitate de a contracara aceste opinii în rândul profesorilor, al sindicatelor și al cetățenilor obișnuiți.

ESCAPE GAME EXTREME DROITE pour se désintoxiquer este un joc de evadare, care le permite jucătorilor să se „decontamineze” de ideile extremei drepte, într-un mod distractiv și atractiv. Jucătorii sunt informați că au fost „infecțați” cu ideologii de extremă dreaptă și trebuie să se decontamineze îndeplinind anumite sarcini. În felul acesta, ei află cum se răspândesc și se amplifică ideile de extremă dreaptă în societate.

Jocul este alcătuit din patru districte, fiecare cu probe specifice pe care jucătorii trebuie să le treacă. În districtul A, participanții se antrenează în discuții privind impactul extremei drepte la locul de muncă, prin interacțiuni cu 19 obiecte. În districtul B, jucătorii citesc mărturii reale ale migranților pentru a le înțelege periplul spre Europa. În districtul C, pe fondul sonor al unui „discurs pe extremă dreaptă” se derulează o serie de imagini. În districtul D, jucătorii se familiarizează cu un raport privind un partid de extremă dreaptă, înainte de a rezolva cuvinte încrucișate.

La acest joc imersiv participă și animatori îmbrăcați în costume, care poartă măști de gaze și își modifică vocea. Ideea din spatele diverselor încercări este de a mobiliza toate cele cinci simțuri pentru ca experiența să fie cât mai reală și pentru a sensibiliza publicul cu privire la miza democrației în Europa.

De la lansarea sa în iunie 2023, aproape 1000 de actori au fost „decontaminați”, iar jocul s-a răspândit la nivelul sindicatelor, al organizațiilor și școlilor din Belgia și din afara acesteia. Participanți din Franța și Bulgaria au venit să joace acest joc pentru a-l duce cu ei în altă parte.

„Suntem mândri că am creat un instrument educațional inovator care abordează problema ideilor de extremă dreaptă într-un mod atractiv și interactiv”, spune **Malika Borbouse**, reprezentanta FEC Diversité. „Încurajând dialogul și reflecția colectivă, inițiativa noastră a contribuit la reducerea tensiunilor și la promovarea unei societăți mai favorabile incluziunii.”

S?-i cunoa?tem pe unii dintre candida?i

La premiul din acest an aspiră 58 de candidaturi - persoane fizice, întreprinderi private și organizații ale societății civile din multe state membre ale UE, reflectând o distribuție geografică largă.

Candidaturile acoperă o gamă largă de subiecte, de la implicarea și capacitatea tinerilor la coeziune și incluziunea socială, de la alfabetizarea mediatică și dezinformare la drepturile omului și egalitatea de gen.

Multe inițiative abordează problema la sursă și contribuie la prevenirea polarizării.

Inițiative precum „**Euth Voices for Social Change**”, condusă de organizația non-profit [Youthmakers Hub](#) din Grecia, își propun să capaciteze tinerii să cultive schimbări pozitive în comunitățile lor. Aceste proiecte abordează polarizarea dăunătoare, construind o cultură a

toleranței, încurajând oamenii să se implice în dialoguri constructive și să se opună discursurilor care incită la dezbinare, de exemplu prin alfabetizare digitală și producerea unor podcasturi.

Alte proiecte combat discursurile polarizante și radicalizarea. Ele elimină decalajele culturale, etnice și dintre generații, abordează diviziunile societale, promovează înțelegerea reciprocă și cooperarea, protejează drepturile fundamentale și inspiră coeziunea socială.

DEMDIS Digital Discussion, o inițiativă lansată de [DEMDIS](#) în Slovacia, a creat o nouă platformă software pentru a găzdui discuții digitale echitabile – chiar și pe teme controversate. Utilizatorii votează cu privire la declarații și sunt plasați în grupuri de opinie separate. Prin găsirea unui numitor comun, proiectul construiește punți între aceste tabere polarizate.

Ghidul privind drepturile omului al [Societății baltice pentru drepturile omului](#) este un exemplu al modului în care societatea civilă poate acționa pentru a ocroti drepturile fundamentale. Ghidul funcționează ca o platformă pentru educația în domeniul drepturilor omului, oferind explicații multilingve cu privire la modul în care drepturile omului pot și ar trebui să funcționeze în situații specifice în viața de zi cu zi.

Candidaturile din acest an conțineau, de asemenea, mai multe abordări culturale și artistice pentru combaterea polarizării, cum ar fi **Atlasul geopolitic al culturii și al mass-mediei independente în Europa** al asociației [Arty Farty](#). Această inițiativă scoate în evidență temele prioritare ale unei rețele de organizații culturale și mass-media independente din întreaga Europă, cum ar fi incluziunea, reducerea decalajelor teritoriale sau necesitatea de a combate dezinformarea. Aceste proiecte demonstrează că cultura și mass-media pot juca un rol transformator în depolarizarea societății.

Ziua ICE 2025: Inițiativa cetățenească europeană trebuie să îşi atingă întregul potențial

Inițiativa cetățenească europeană s-a dovedit a fi un instrument eficace pentru creșterea participării cetățenilor la viața politică a UE. Ea trebuie consolidată pentru a contracara riscul ca instituțiile UE să se desprindă de cetățenii europeni.

Inițiativa cetățenească europeană (ICE) este un mecanism participativ al UE, menit să consolideze democrația directă, permițând ca cel puțin un milion de cetățeni europeni (cu un număr minim specificat de cetățeni din cel puțin șapte state membre) să solicite Comisiei Europene să propună un act într-un domeniu în care statele membre au transferat competențe la nivelul UE.

Începând din 2012, când au fost lansate ICE, Comisia Europeană a înregistrat 119 inițiative, iar organizatorii acestora au strâns aproximativ 20 de milioane de semnături. Până în prezent, 11 inițiative au fost validate ca fiind de succes, iar 10 dintre acestea au primit deja un răspuns din partea Comisiei.

Ziua ICE, organizată în fiecare an de Comitetul Economic și Social European (CESE), este un forum și o platformă importantă, oferind un cadru organizatorilor și părților interesate înregistrate și viitoare ale ICE pentru a face schimb de informații și de experiență și a-și prezenta ICE și activitățile.

Anul acesta, Ziua ICE a avut loc în cadrul Săptămânii societății civile, la 18 martie.

„UE ar trebui să ia măsuri suplimentare în direcția democrației participative, pentru a completa structura sa reprezentativă. Inițiativa cetățenească europeană (ICE) este primul instrument de democrație participativă la nivel transnațional”, a declarat dl **Laurențiu Plosceanu**, vicepreședinte pentru comunicare al CESE.

Potrivit Ombudsmanului European, **Teresa Anjinho**, ICE este un instrument puternic, care, însă, nu și-a atins încă potențialul. „Trebuie să îmbunătățim comunicarea cu privire la scopurile și funcțiile sale. Trebuie intensificate campaniile de sensibilizare, astfel încât cetățenii să fie pe deplin informați cu privire la ceea ce poate și nu poate face o ICE și să acționeze în consecință. Pentru a păstra însemnătatea instrumentului ICE, este nevoie de transparență, onestitate și comunicare. Dacă eșuăm, încrederea în acest instrument se va năruși, și, odată cu ea, și încrederea în viitorul Uniunii noastre”, a declarat dna Anjinho.

În timpul manifestării „Ziua ICE”, au fost prezentate nouă inițiative ICE, inclusiv cele privind accesul la apă, securitatea alimentară, avortul, drepturile LGBTQ+, protejarea clădirilor existente împotriva demolării, protecția patrimoniului jocurilor video, un nou model de reducere a emisiilor, numit „Air-Quotas”, și noi standarde de sănătate pentru utilizarea în scopuri medicale a substanțelor psihedelice.

Răspunzând solicitărilor de a asigura finanțarea inițiativelor ICE, **Adriana Mungiu**, șefa echipei ICE din cadrul Secretariatului General al Comisiei, a îndemnat activiștii să nu aștepte soluții bugetare noi și deloc la îndemână, dedicate în mod exclusiv acestor inițiative. În schimb, ei ar trebui să utilizeze într-o mai mare măsură fondurile disponibile din actualul buget al UE, inclusiv în capitolele privind „Participarea cetățenilor”.
(at)

Trei moduri prin care inițiativa cetățenească europeană îi apropie pe europeni mai mult de Europa

Daniela Vancic

Inițiativa cetățenească europeană - ICE - este cu adevărat unică: nicăieri în lume nu există un alt instrument prin care cetățenii să poată influența direct legislația. Instrumentul tot nu a permis însă recunoașterea pe care o merită, explică dna Daniela Vancic, responsabilă cu politicile europene și activitățile de susținere și promovare în cadrul Democracy International, care a expus trei idei care pot mări impactul ICE.

Inițiativa cetățenească europeană (ICE) este unul dintre cele mai puternice instrumente democratice ale UE, imediat după alegerile europene. Implicând peste 20 de milioane de cetățeni în cei 13 ani de existență, ICE s-a dovedit a fi o platformă esențială pentru participare. În ciuda potențialului său, ICE se bucură însă rareori de o binemeritată recunoaștere.

Iată de ce contează ICE, precum și trei idei de mărire a impactului său.

Rolul ICE într-o lume polarizată

Prin ce este ICE un instrument cu adevărat unic? Nicăieri în lume nu există un instrument similar. ICE le oferă cetățenilor posibilitatea de a influența direct legislația, dacă aceștia găsesc susținere în cel puțin șapte state membre ale UE. Într-o epocă în care polarizarea politică devine tot mai pronunțată, ICE acționează ca punte vitală între cetățeni și factorii de decizie politică, favorizând colaborarea, construind legături și antrenând schimbări reale.

Menirea sa primară este să impulsioneze implicarea oamenilor în elaborarea politicilor. ICE aduce față în față grupuri diverse, suscită dezbaterile publice și dă glas oamenilor pe scena europeană. De exemplu, inițiativa [My Voice, My Choice](#), care a adunat de curând peste un milion de semnături, a mobilizat o rețea de activiști, organizații și personalități publice (inclusiv personalități internaționale precum Barack Obama) și a generat o discuție mai amplă despre valorile fundamentale. Acest tip de mobilizare creează valoare durabilă atât pentru democrația în sine, cât și pentru cauza susținută.

Este vital să se acționeze la timp

ICE are un imens potențial democratic, pentru valorificarea căruia este esențial însă ca instituțiile UE să acționeze în timp util. Deși unele inițiative, cum ar fi campania [End the Cage Age](#), au antrenat schimbări pozitive în politicile UE, se întâmplă des ca între momentul în care o inițiativă cetățenească europeană obține susținerea necesară din partea publicului și momentul în care ea se reflectă în legislație să treacă un timp considerabil. Astfel de situații pot fi frustrante atât pentru cetățeni, cât și pentru societatea civilă, riscând să le submineze încrederea în acest proces.

Pentru păstrarea dinamicii, UE ar trebui să aibă în vedere accelerarea ICE-urilor europene pentru care există o susținere publică masivă. Elaborarea legislației UE ia timp într-adevăr, însă atunci când o inițiativă cetățenească europeană se bucură de o susținere clară și largă din partea europenilor, ea ar trebui să beneficieze de o atenție deosebită. Cetățenii ar trebui să își poată vedea rapid ideile transformate în acțiune, pentru ca ICE să devină un catalizator al schimbării în timp util, precum și un instrument de influență.

Rolul organizațiilor societății civile în eforturile de reformă europeană

Organizațiile societății civile se află dintotdeauna în centrul ICE, mobilizând cetățenii și sensibilizând publicul cu privire la potențialul instrumentului. Încă de la început, organizații precum Democracy International au jucat un rol esențial în dezvoltarea și sprijinirea ICE. Rolul societății civile nu se oprește însă aici.

Aceste organizații trebuie să continue activitățile de promovare și susținere a reformelor cu potențial de consolidare a rolului de instrument democratic pe care îl are ICE. De exemplu, ar trebui să se poată recurge la ICE pentru propunerile de modificări ale tratatelor UE. O astfel de posibilitate este încă îndepărtată, dar impactul său asupra viitorului Europei ar putea fi unul considerabil. Discuțiile despre reforma tratatelor avansează și se acceptă tot mai mult ideea că UE are nevoie de un tratat care să țină seama de provocările și oportunitățile epocii noastre, fiind deci mai important decât oricând ca domeniul de aplicare al ICE să fie extins astfel încât cetățenii să fie admiși la masa negocierilor.

ICE ca sursă de inspirație pentru politici

ICE trebuie să aibă aspirații mai înalte. O posibilitate de valorificare a întregului potențial al instrumentului este să se recurgă la ICE-uri chiar dacă acestea nu îndeplinesc criteriile stabilite formal. Nu orice idee măreață va strânge un milion de semnături, ceea ce nu înseamnă însă că nu merită ca ea să fie luată în considerare. Desfășurarea unei campanii de ICE nu este o întreprindere ușoară, mai ales atunci când trebuie depuse eforturi transnaționale, multilingve și multinaționale. Se poate deci ca unele dintre cele mai bune idei să nu dispună de resursele necesare pentru a îndeplini cerințele ridicate prevăzute pentru reușita unei inițiative cetățenești europene.

De exemplu, inițiativa lansată în 2012 cu titlul *Single Communication Tariff Act* (Actul privind un tarif unic pentru telecomunicații) nu a avut succes, conform definiției standard, dar a servit drept sursă de inspirație pentru politica de roaming la prețurile de pe piața națională, care a intrat în vigoare cinci ani mai târziu, în beneficiul a milioane de europeni mobili care se pot bucura în prezent de roaming gratuit de date la nivel transfrontalier. Chiar și ICE-urile care nu obțin numărul de semnături necesar pot, așadar, să antreneze schimbări de politică. UE ar trebui să fie deschisă și să ia în considerare toate ideile prezentate de cetățeni, chiar și pe cele care nu ating pragul de un milion de semnături, și să se inspire din ele în viitoare acte legislative.

Principalele concluzii

ICE este un instrument extrem de valoros pentru consolidarea democrației în Europa, în special într-un moment în care valorile democratice sunt amenințate peste tot în lume. El le dă cetățenilor puterea de a-și urca ideile pe scena UE, mobilizând susținerea publicului și creând un impact semnificativ. Cum ICE nu mai este un copil, este momentul să ne gândim la modul în care putem amplifica acest instrument unic, pentru a crea o legătură mai puternică și mai directă între cetățeni și instituții.

Cu sprijinul continuu al societății civile, ICE poate contribui la construirea unei Uniuni Europene mai deschise la participare și mai prompte în răspuns, consolidându-i astfel poziția de susținătoare de frunte a democrației în lume.

Daniela Vancic este responsabilă cu politicile europene și activitățile de susținere și promovare în cadrul [Democracy International](#), unde promovează, din 2017, democrația participativă și directă. Are peste zece ani de experiență în procesele de participare a cetățenilor și este expertă recunoscută în domeniul inițiativei cetățenești europene. În 2022 a coeditat cartea „Complementary Democracy: The Art of Deliberative Listening”.

[Inițiativa cetățenească europeană „My Voice, My Choice”: peste 1,2 milioane de persoane solicită dreptul la avort](#)

[Inițiativa cetățenească europeană „My Voice, My Choice”](#) pledează pentru avorturi sigure și accesibile pentru toate femeile din întreaga UE. Lansată în aprilie 2024 și coordonată de Institutul sloven „8 Martie”, inițiativa a reușit să obțină peste un milion de semnături cu mult înainte de termenul-limită. CESE Info a discutat cu organizatorii despre urgența campaniei lor în climatul politic actual, în care femeile pierd din ce în ce mai mult controlul asupra drepturilor lor reproductive.

Ce v-a determinat să lansați inițiativa My Voice, My Choice și care este obiectivul dumneavoastră final?

Am început să ne gândim la o campanie care să protejeze drepturile în materie de avort în Europa în urmă cu aproape trei ani, când decizia în cauza *Roe vs Wade* a fost anulată, în SUA. Astfel, peste noapte, femeile din SUA și-au pierdut dreptul constituțional la avort; am simțit imediat că trebuie să protejăm acest drept în Europa. Femeile din Polonia mor în spitale din cauza interzicerii aproape totale a avorturilor. Ele au organizat cele mai mari proteste pentru drepturile în materie de avort din ultimii ani. Și femeile din Malta pot în continuare să ajungă la închisoare dacă avortează. În acest an, Giorgia Meloni a acordat grupurilor antiavort permisiunea de a protesta în interiorul clinicilor de avort și de a hărțui femeile care încearcă să facă avort. Peste 20 de milioane de femei din Europa nu au acces la avort.

Acesta este motivul pentru care am început campania My Voice, My Choice. Am colaborat la propunerea noastră cu o echipă de avocați internaționali și am format o rețea puternică cu organizații din întreaga Europă.

Obiectivul nostru este de a proteja drepturile în materie de avort la nivelul UE și de a îmbunătăți accesul la avort pentru femeile care, în prezent, trebuie să călătorească în alte țări din cauza interdicțiilor de avort (cum ar fi femeile din Malta și Polonia) sau din cauza unei rate ridicate a obiecțiilor pe motive de conștiință (după cum s-a văzut în Italia și Croația) sau pur și simplu nu își permit în prezent să facă avort (în țări

precum Germania sau Austria).

Climatul politic actual explică perfect motivul urgenței campaniei noastre. Trebuie să ne unim și să demonstrăm că majoritatea oamenilor susțin dreptul la avort și se opun restricțiilor privind libertatea reproductivă. Majoritatea europenilor sprijină dreptul la avort – trebuie să fim uniți pentru a proteja acest drept.

Ce măsuri concrete solicitați Comisiei Europene? Cum pot fi ele realizate, având în vedere că sănătatea este o competență a statelor membre?

Propunem Comisiei Europene să instituie un mecanism financiar care să funcționeze ca un mecanism de participare pentru statele membre, care să acopere costul procedurilor de avort și care să funcționeze în mod similar cu programele de prevenire și tratare a cancerului.

Ideea este ca orice persoană care trebuie să călătorească în altă țară pentru un avort – din cauza restricțiilor severe din propria țară sau a obiectivelor pe motive de conștiință – să nu plătească din propriul buzunar pentru procedura de avort. În prezent, mii de femei călătoresc în alte țări în care plătesc uneori mii de euro pentru procedură. Nu toată lumea își poate permite acest lucru.

Chiar dacă avortul nu intră în sfera de competență a Comisiei Europene, programele financiare legate de asistența medicală se înscriu în această competență, motiv pentru care am putut să înregistrăm această ICE.

De ce ați ales să urmăriți acest lucru prin intermediul unei ICE? Cât de încrezători sunteți că Comisia va răspunde favorabil?

Organizația noastră slovenă, [Institutul „8 Martie”](#), care coordonează campania „My Voice, My Choice”, are o vastă experiență în ceea ce privește inițiativa civilă națională, colectarea semnăturilor și referendumurile. Prin intermediul mecanismului de inițiativă civilă națională, am schimbat deja cu succes 15 legi în Slovenia și am câștigat două referendumuri naționale. Acesta este motivul pentru care am dorit să găsim un instrument similar pentru democrația directă la nivelul UE. Astfel ne-am familiarizat cu ICE. Am dorit să realizăm o schimbare directă care să aibă un impact de durată asupra drepturilor reproductive pentru toți cetățenii Europei și de aceea am decis să începem să colectăm semnături.

Pe parcursul campaniei, am obținut sprijin politic din partea tuturor grupurilor politice de centru-stânga din Parlamentul European, am primit sprijin din partea unor politicieni remarcabili de la nivel național din multe state membre ale UE și avem legături bune și relații stabile cu comisarii europeni. Sperăm că ei vor asculta vocea a peste 1,2 milioane de cetățeni care susțin inițiativa noastră.

Cum ați reușit să mobilizați cetățeni din diferite țări ale UE pentru a vă sprijini inițiativa și a vă ajuta la colectarea semnăturilor? Ce canale utilizați pentru a vă transmite mesajul?

Pe parcursul campaniei, am construit o rețea puternică de peste 300 de organizații și am creat o comunitate frumoasă de peste 2 000 de voluntari din întreaga Europă. Am dorit să fim prezenți pe străzile orașelor și satelor europene, voluntarii noștri fiind pregătiți să strângă semnături. Am reușit să creăm o prezență online puternică pe [Instagram](#), dar utilizăm și diferite canale, cum ar fi [Facebook](#), [TikTok](#), YouTube, [Bluesky](#), [X](#) și alte platforme de comunicare socială.

Ați depășit pragul de un milion necesar pentru o ICE reușită cu o lună înainte de termenul de strângere de semnături. Ce fel de feedback și sprijin, inclusiv sprijin financiar, ați primit până în prezent?

Am reușit să obținem un milion de semnături în decembrie, după nouă luni de strâns semnături, și am închis campania de colectare a semnăturilor cu 1,2 milioane de semnături înainte de termenul-limită.

Am reușit să colectăm semnăturile cu ajutorul rețelei și al comunității noastre, dar am solicitat, de asemenea, diferite oportunități de finanțare pe parcursul campaniei noastre pentru a o susține. „My Voice, My Choice” a câștigat și premiul Societății slovene de sociologie și a fost propus pentru Premiul „SozialMarie”. De asemenea, am obținut sprijinul tuturor grupurilor politice de centru-stânga din Parlamentul European și sprijinul individual din partea mai multor deputați în Parlamentul European, a vicepreședintelui Parlamentului European, **Nicolae Ștefănuță**, a senatoarei franceze **Melanie Vogel**, a președintei slovene, **Nataša Pirc Musar** și a prim-ministrului **Robert Golob**. Mulți activiști și persoane din diferite țări ale UE sprijină, de asemenea, campania, cum ar fi **Luisa Neubauer** din Germania și **Alice Coffin** din Franța.

***My Voice, My Choice** este o inițiativă care evoluează către una dintre cele mai mari mișcări feministe din Europa. Ea include peste 300 de organizații, nenumărați susținători și voluntari dedicați din întreaga UE care colaborează pentru a asigura avortul în condiții de siguranță și accesibil în Uniunea Europeană.*

[Dacă vreți să știți adevărul despre război, întrebați-i pe cei care trec prin el](#)

Ucraina a fost reprezentată la ediția din acest an a evenimentului [Europa ta, părerea ta! \(Your Europe, Your Say! - YEYS\)](#) de Tatiana Povalyaeva și elevii acesteia. Profesoară la un liceu din Harkov, dna Povalyaeva nu s-a mai aflat în fața unei clase din februarie 2022, iar de atunci predă online. Aflăm de la ea despre dificultățile pe care le întâmpină un cadru didactic dintr-un oraș situat la numai 40 de kilometri de frontiera rusă și supus unor atacuri continue de la începutul războiului.

În opinia dvs. de cadru didactic, de profesoară, ce impact a avut războiul asupra capacității dvs. de a preda și asupra sistemului de învățământ în general din Ucraina?

În ziua de astăzi, aproape toate școlile din Harkov au trecut la învățarea online, deoarece nu avem suficiente adăposturi în care elevii noștri să poată veni în siguranță la cursuri cu prezență fizică. Procedăm astfel de trei ani, iar ultima dată când mi-am văzut elevii în clasă a fost la 23 februarie 2022. Mulți elevi au plecat din țară – au fost nevoiți să o facă. Acum trăiesc în alte țări europene, ceea ce mă întristează profund ca profesoară. Îmi lipsesc elevii mei și știu că ei trebuie să se confrunte cu multe greutăți. Uneori trebuie să meargă și la o școală europeană, și la una ucraineană. O povară uriașă pentru ei. Între timp, noi, cei care ne aflăm încă în Ucraina, trăim într-un pericol constant. Nimeni nu merită să treacă prin așa ceva.

Să predăm elevilor și să îi însoțim pe timp de război este ceva cu care nu ne-am confruntat niciodată. Una dintre cele mai mari dificultăți pentru mine este sentimentul de neputință de a-i ajuta pe unii elevi. Uneori

nu am cunoștințele și experiența necesare pentru a face față problemelor lor de sănătate, cauzate de stres și de efectele acestuia. Am observat, în unele cazuri, grave schimbări de personalitate, ca urmare a unui sindrom de stres posttraumatic, când este mai multă nevoie de ajutorul unui medic decât de al unui dascăl. Este foarte dureros să îți dai seama că nu poți să îți ferești elevii de astfel de greutăți. Cu toate acestea, rămânem aproape de ei, gata să îi ajutăm, să îi însoțim și să avem grijă de ei.

O altă dificultate este să rămân eu însămi tare și să fiu un reper pentru elevii mei, nu doar în materia mea pe care o predau, ci și în alte aspecte ale vieții. Un cadru didactic puternic și rezilient le poate oferi mai mult elevilor, dar întrebarea este cum să ne păstrăm tăria aceasta. Profesorii care trăiesc și muncesc pe timp de război au nevoie de sprijin la fel de mult ca oricine altcineva, pentru că sunt un reazăm pentru copii, iar aceștia sunt viitorul nostru. Cu cât are mai multă energie pozitivă, cu atât un dascăl le poate oferi elevilor mai mult sprijin și mai multă grijă.

De ce credeți că este important ca elevii dumneavoastră să fie încurajați să se intereseze de politică sau de viața civică sau să participe la evenimente internaționale precum acesta?

Una dintre sarcinile esențiale ale cadrelor didactice este să îi încurajeze pe elevi să se implice activ. Și mai important este ca ei să fie stimulați să rămână implicați în viața politică, deoarece politica are un impact semnificativ asupra vieții oamenilor. Ea oferă o bună ocazie de a prezenta idei și soluții la multe dintre problemele cu care ne confruntăm astăzi.

Participând la evenimente internaționale precum *Europa ta, părerea ta!*, elevii pot să își găsească tovarăși și susținători cu care să își împartă ideile, să colaboreze pentru găsirea celor mai bune soluții și să facă schimb de experiențe valoroase. Fără îndoială că, prin întâlnirea cu persoane de vârsta lor, elevii au posibilitatea să se întrebe cât de progresiști sunt, care le sunt planurile, obiectivele și perspectivele și unde mai au nevoie de creștere personală.

Dacă v-ați putea adresa altor cadre didactice sau altor școli, ce ați dori să le comunicați, azi, ca profesoară în Ucraina?

Am doar trei lucruri de spus colegilor mei și elevilor lor. În primul rând, dacă doresc cu adevărat să aflu adevărul despre război, să îi întrebe pe cei care trec prin el.

În al doilea rând, să știe că este important să fie uniți pentru a-i ajuta pe alții și să fie pregătiți să prevină evenimentele catastrofale. De asemenea, să înțeleagă cât de important este să facă parte dintr-o comunitate puternică, ale cărei valori morale, interese și perspective pentru viitor sunt comune.

În al treilea rând, cred că cel mai important este că suntem în viață. Ne ducem viața, ne dăm toată silința și obținem rezultate. Devenim mai buni, sperăm la ce este mai bine și facem multe pentru a demonstra că, până și în cele mai dificile vremuri, există speranță și sete de viață. Îi respectăm pe cei care își sacrifică viața pentru viitorul nostru independent și îi ajutăm cât de mult putem. Suntem recunoscători tuturor celor care dau o mână de ajutor.

Elevii din Ucraina participă la numeroase evenimente, concursuri și olimpiade interne și internaționale, unde obțin rezultate extraordinare și recunoaștere la nivel mondial. În același timp, învățăm să supraviețuim fizic, intelectual și emoțional în cele mai aprige condiții de trai, care ne formează experiența de viață în miezul Europei.

Tatiana Povalyaeva predă limba engleză în Ucraina, la Liceul nr. 99 din Harkov, de aproape 26 de ani și a participat anul acesta la Europa ta, părerea ta! (YEYS), alături de elevii săi.

Comitetul de redac?ie

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Laura Lui (ll)

La realizarea acestui num?r au contribuit

Chrysanthi Kokkini (ck)
Claudia-Paige Watson Brown (cpwb)
Daniela Vincenti (dv)
Dimitra Panagiotou (dm)
Ewa Haczyk-Plumley (ehp)
Giorgia Battiato (gb)
Jasmin Kloetzing (jk)
Joanna Harnett (jh)
Katerina Serifi (ks)
Laura Lui (ll)
Leonard Mallett (lm)
Marco Pezzani (mp)
Margarita Gavanias (mg)
Margarida Reis (mr)
Millie Tsoumani (mt)
Pablo Ribera Paya (prp)
Samantha Falciatori (sf)
Parminder Shah (sp)
Thomas Kersten (tk)
Veronika Kadlecov (vk)

Coordonare

Agata Berdys (ab)
Giorgia Battiato (gb)

Adresa

European Economic and Social Committee
Jacques Delors Building,
99 Rue Belliard,
B-1040 Brussels, Belgium
Tel. (+32 2) 546.94.76
Email: eescinfo@eesc.europa.eu

EESC info is published nine times a year during EESC plenary sessions. EESC info is available in 24 languages
EESC info is not an official record of the EESC's proceedings; for this, please refer to the Official Journal of the
European Union or to the Committee's other publications.

Reproduction permitted if EESC info is mentioned as the source and a link is sent to the editor.